

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/206/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714210428
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714210428.2

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu P. X. Y., Y..X.. X. X. J.. X. XX, XX-XXX Q., Poľská republika, zapísaná v Národnom súdnom registri vedenom okresným súdom v meste Varšava, 12, obchodné oddelenie, pod číslom KRS 0000025237, ktorá podniká na území Slovenskej republiky prostredníctvom P. X..Y., F. N. W., X. X. F. XX, XXX XX W., IČO: 36 819 638, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Odd: Po, vložka č. 1503/B, zastúpená advokátskou kanceláriou MCGA legal, s.r.o., so sídlom Partizánska 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 715 662, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel: Sro, Vložka číslo 43767/B, proti žalovanému P. Q., H..Č.. XXXXXX/XXXX, A.. XX.X.XXXX, W. O.A. M. XXXX/XXX, P., právne zastúpenému JUDr. Michalom Matalom, advokátom so sídlom v Lučenci, M.Rázusa 19, v konaní o zaplatenie 2.010,21 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba žalobcu sa v celom rozsahu zamietá.

Žalobca je žalovanému povinný nahradiť trovy konania v sume 483,10 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalovaného č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde 28.7.2014 sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 2.010,21 Eur spolu s úrokmi z omeškania vyčíslenými v sume 623,62 Eur s 9,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.010,21 Eur od 25.8.2011 do zaplatenia a zmluvným úrokom vo výške 21,99% zo sumy 2.010,21 Eur od 25.8.2011 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobu žalobca odôvodnil tou skutočnosťou, že 16.11.2010 uzavrel so žalovaným zmluvu o používaní kreditnej karty mBank čísla uvedeného v žalobe, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli všeobecné obchodné podmienky mBank, obchodné podmienky vydávania a používania kreditných kariet mBank, žiadosť o vydanie kreditnej karty mBank a sadzobník poplatkov. Žalovaný ako dlžník sa zaviazal splácať úver poskytnutý kreditnou kartou v pravidelných mesačných splátkach spolu s poplatkami, úrokmi a ďalšími nákladmi. Podľa článku 4. bod 4 .3.4 h/ všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, má veriteľ právo odstúpiť od zmluvy v prípade, ak klient porušil zmluvu, alebo konal v rozpore so všeobecnými obchodnými podmienkami pre príslušný produkt. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný porušil zmluvu tým spôsobom, že nezaplatil viac ako dve splátky, žalobca písomne dňa 24.8.2011 odstúpil od zmluvy. Svoj dlh však žalovaný nezaplatil. Žalovaný takto žalobcovi dlhuje sumu 2.010,21 Eur, ktorá predstavuje nesplatený zostatok istiny, sumy 623,62 Eur, čo predstavuje nesplatený zostatok úrokov z omeškania, ktoré boli vyčíslené do dňa odstúpenia od zmluvy, úrok z omeškania 9,5% ročne z nesplatených istiny od 25.8.2011 do zaplatenia a zmluvný úrok vo výške 21,99% ročne z nesplatených istiny.

V priebehu konania však žalobca podal ešte vyjadrenie podaním z 22.1.2015, z ktorého vyplynulo, že právny vzťah medzi účastníkmi konania posudzuje podľa obchodného zákonníka. Podľa Obchodného zákonníka bolo uskutočnené odstúpenie od zmluvy a to v zmysle § 506 O.z. a v súlade s

vyššie uvedenými ustanoveniami všeobecných Obchodných podmienok mBank. Pritom poukázal na ustanovenie § 351 ods. 1 O.z., podľa ktorého odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti zo zmluvy. Odstúpenie od zmluvy sa však nedotýka nároku na náhradu škody vzniknutej porušením zmluvy, ani zmluvných ustanovení týkajúcich sa voľby práva, alebo voľby tohto zákona podľa § 262, riešenia sporov medzi zmluvnými stranami a iných ustanovení, ktoré podľa prejavenej vôle strán, alebo vzhľadom na svoju povahu majú trvať aj po ukončení zmluvy. Poukázal na skutočnosť, že na rozdiel od právnej úpravy v dôsledku odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka, kde účinným odstúpením od zmluvy sa zrušuje zmluva od začiatku v zmysle § 48 ods. 2, sa odstúpením od zmluvy v obchodno-právnych vzťahoch podľa právnych vzťahov podľa § 351 ods. 1 O.z. zmluva zrušuje a účinky odstúpenia nastávajú až od momentu odstúpenia, teda ex nunc. Plnenie poskytnuté pred zrušením zmluvy nie je plnením z neplatnej zmluvy, preto na usporiadanie vzájomných nárokov nemožno použiť právnu úpravu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. O.z. Záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky je pohľadávka zo zmluvy. Táto pohľadávka odstúpením od zmluvy o úvere nezaniká a nemení sa na pohľadávku z bezdôvodného obohatenia. Naďalej ostáva pohľadávka z úverovej zmluvy napriek tomu, že veriteľ odstúpil od zmluvy. Keďže žalobca odstúpil od zmluvy 24.8.2011 a od nasledujúceho dňa od odstúpenia od zmluvy teda začala plynúť všeobecná 3-ročná premičacia doba, ktorá uplynula najneskôr 24.8.2014. Návrh na súd bol podaný 24.7.2014. Na základe uvedeného preto nárok žalobcu premičaný nie je.

Žalobca potom opakovane požiadal o odročenie pojednávania, naposledy nariadeného na 11.2.2015 z dôvodu kolízie s pojednávaním nariadeným Okresným súdom Čadca, na ktoré sa právnomu zástupcovi žalobcu nepodarilo zabezpečiť substitúciu. Súd vzhľadom na skutočnosť, že kolíziu pojednávania nepovažoval za vážny dôvod, pre odročenie pojednávania navyše právnom zástupcom žalobcu nebol ani preukázaný, oznámil právnomu zástupcovi žalobcu, že pojednávanie dňa 11.2.2015 bude vykonané.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu až na pojednávaní dňa 11.2.2015, kde žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Predovšetkým poukázal na skutočnosť, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda zmluva spotrebiteľská a na daný právny vzťah je preto nutné aplikovať zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia zmluvy a vychádzať z ustanovenia § 23 a/ ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa O.z. Pre zmluvu bolo charakteristické to, že spotrebiteľ vstúpil do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci za zmluvných podmienok, ktoré vopred určil dodávateľ a spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania bol spísaný na tlačive žalobcu a účastníkmi zmluvy podpísaný 16.11.2010. Trval až do momentu, kedy žalobca v dôsledku porušenia povinnosti žalovaným v zmysle článku 4.3.4. písm. h/ Všeobecných obchodných podmienok dňa 27.7.2011 odstúpil od uzatvorenej zmluvy. Keďže režim uzatvorenej zmluvy by sa mal spravovať ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.Z., je nutné aplikovať aj ustanovenie § 52 ods. 2 O.z., podľa ktorého ustanovenie o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania, alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Na uvedený právny vzťah je preto potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka a to aj tie zákonné ustanovenia, ktoré upravujú premičanie a odstúpenie od zmluvy, aplikácia obchodného zákonníka, ktoré upravujú tieto inštitúty odlišne nie je namieste. V tejto súvislosti poukázal na záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uznesením z 21.5.2011 sp.zn. 5Ncdo/20/2009 a na ďalšie rozhodnutia iných súdov Slovenskej republiky. Poukázal na ustanovenie § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje ak nie je právnom predpisom ustanovené inak. Poznamenal, že obchodné podmienky žalobcu neobsahujú ustanovenia upravujúce právne následky odstúpenia od zmluvy odlišne, ako zákonom ustanovený následok podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vyslovil preto záver, že odstúpením od zmluvy došlo k jej zrušeniu od začiatku a účastníci predmetnej zmluvy sú povinní v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka vrátiť všetko, čo podľa nich dostali. Zmluva bola totiž zrušená od začiatku, teda ex nunc a tým zanikli práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva, teda právne vzťahy vzniknuté titulom bezdôvodného obohatenia, alebo zodpovednosti za škodu. Je vecou žalobcu, ako naformuloval zmluvu a tiež i to, že dobrovoľne sa rozhodol využiť ustanovenia zmluvy o odstúpení,

aj keď existujú iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia, s účinkami od momentu jej uzavretia. Právny zástupca žalovaného vzniesol aj námietku premlčania, poukazujúc na ustanovenie § 107 O.z. aj vzhľadom na predchádzajúcu argumentáciu. Podľa § 107 O.z. sa totiž právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, na ktoré mal žalobca jedine podľa názoru žalovanej strany právo, sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Subjektívna premlčacia lehota začala plynúť žalobcovi okamihom odstúpenia od zmluvy, maximálne okamihom uplynutia lehoty na prevzatie písomnosti žalovaným 28.8.2011 a márne uplynula pred okamihom podania žalobného návrhu na súd, pred dňom 28.7.2014.

Podľa názoru žalovanej strany bol uplatnený nárok premlčaný aj pre prípad, žeby bol inak právne posudzovaný. V zmysle § 101 O.z. všeobecná 3-ročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Podľa § 506 O.z. ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok, alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi. Žalobca mal od uzatvorenej zmluvy možnosť účinne odstúpiť a tým sa domáhať splnenia svojho práva k okamihu omeškania žalovaného s dvomi splátkami dlžnej sumy. Podľa výpisu z kreditnej karty bol týmto dňom deň 17.6.2011. Podľa názoru žalovanej strany vtedy žalobca mohol vykonať svoje právo prvýkrát a ak žalobu podal až 28.7.2014, podal ju po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby. S poukazom na právoplatný rozsudok Okresného súdu v Topoľčanoch, sp.zn. 7C/114/2014 poukázal ešte žalovaný na skutočnosť, že zmluva o používaní kreditnej karty bola nezrozumiteľná v časti ustanovení, ktoré sa týkali výšky splátky, čím nie je splnená jedna zo základných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 písm. j/ Zákona č. 258/2001 Z.z. Podľa názoru žalovaného navyše žalobca nemá právo na zmluvný úrok po odstúpení od zmluvy, nakoľko dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti jeho dlhu a od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania podľa § 369 Obchodného zákonníka.

Samotný žalovaný vo svojej výpovedi nepoprel, že uzavrel žalobcom predloženú zmluvu o vydaní kreditnej karty, ktorú prestal plniť potom, čo s dostal do ťažkej finančnej situácie po problémoch v zamestnaní.

Mimo výsluchu žalovaného súd prečítal listiny pripojené do súdneho spisu žalobcom a takto vykonaným dokazovaním mal preukázaný tento skutkový stav veci:

Účastníci konania skutočne 16.11.2010 uzavreli a to banka ako veriteľ a žalovaný ako dlžník, zmluvu o používaní kreditnej karty mBank čísla tam uvedeného a to potom, čo si žalovaný dňa 26.10.2010 podal žiadosť o poskytnutie kreditnej karty mBank. Podľa tejto zmluvy na základe zmluvy banka poskytla žalovanému úver v podobe revolvingového limitu dostupného na kreditnej karte, ktorý je spotrebiteľským úverom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Žalovaný svojím podpisom na zmluve zobral na vedomie, že vzhľadom na charakter produktu kreditná karta nie je možné dopredu vypočítať výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, pretože uvedený výpočet závisí od vyčerpanej čiastky úveru. Zmluva sa uzatvára na dobu určitú do uplynutia lehoty splatnosti úveru. Lehota splatnosti úveru bola 12 mesiacov počnúc dňom poskytnutia úveru majiteľovi a táto lehota mala uplynúť dňom, ktorého dátum zodpovedá dátumu poskytnutia úveru majiteľovi. Pokiaľ lehota splatnosti úveru pripadne na deň pracovného pokoja, táto lehota uplynie najbližší pracovný deň. Platnosť zmluvy a lehota splatnosti úveru sa potom automaticky predlžovala na ďalších dvanásť mesiacov s dodržaním úverového limitu platného v posledný deň aktuálnej doby splatnosti, pod podmienkou, že majiteľ karty, teda žalovaný riadne plní záväzky vyplývajúce zo zmluvy. Úver bol úročený na základe úrokovej sadzby v deň uzavretia zmluvy 21,99%. Výška poskytnutého úveru bola 2.000,- Eur, celkové náklady spotrebiteľa predstavovali 207,29 Eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj všeobecné obchodné podmienky banky, obchodné podmienky vydávania a používania kreditných kariet mBank, žiadosť o vydanie kreditnej karty, sadzobník poplatkov, úroková sadzba mBank, formulár o zmluvných podmienkach a súhlase spracovaním osobných údajov.

Podľa výpisu z kreditnej karty žalovaný začal úver čerpať 24.11.2010 a posledné transakcie kartou robil podľa výpisu z úverového účtu 19.4.2011. Od tohto dátumu boli na úverovom účte pripisované už len úroky sankčné a zmluvné poplatky a pod. Od tohto momentu žalovaný už neurobil žiadnu splátku úveru.

mBank preto listom z 27.7.2011 poslala žalovanému poslednú výstrahu a odstúpenie od zmluvy a vyhlásenie splatnosti úveru, z ktorého vyplynulo, že žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlžnej sumy do 7. dní od doručenia upomienky, pričom ak k úhrade nedôjde, je upomienka zároveň odstúpením od zmluvy a to s ohľadom na skutočnosť, že žalovaný je v omeškaní so splácaním viac ako dvoch splátok úveru. Tento list bol zasielaný ako doporučená zásielka s doručenkou. Do poznávacej sféry žalovaného sa dostal 29.7.2011, keď bol uložený na pošte a banke bol podľa záznamov pošty vrátený ako nedoručená zásielka nevyzdvihnutá v odbernej lehote 17.8.2011.

V konaní nebol produkovaný dôkaz preukazujúci, žeby žalovaný v lehote 7. dní potom, čo mu banka zaslala tento list bol splatil dlh, ktorý mal na úverovej karte. Žalovaný podľa oznámenia banky dlhoval celkovo 344,06 Eur.

Za takýchto okolností možno súhlasiť s bankou, že ak zásielka s listom, v ktorom žalobca odstúpil od zmluvy bola vrátená 17.8.2011 a uložená do 16.8.2011 7-dňová lehota na plnenie žalovanému uplynula 23.8.2011 a keďže žalovaný nespĺnil podmienku banky, k 24.8.2011 nastal ďalší účinok tohto listu, sledovaný týmto listom a to odstúpenie veriteľa, teda banky od zmluvy. Žalobca, teda banka, oprel právo na odstúpenie od zmluvy na ustanovenie bodu 4.3.4 všeobecných obchodných podmienok mBank, podľa ktorého banka má právo odstúpiť od zmluvy s klientom a zrušiť účet, alebo produkty, alebo služby poskytované k účtu s okamžitou účinnosťou, ak klient porušil zmluvu, alebo konal v rozpore so všeobecnými obchodnými podmienkami, alebo obchodnými podmienkami pre príslušný produkt. Ustanovením článku 4.3. všeobecných obchodných podmienok mBank, ktoré upravuje zánik záväzkových vzťahov, nemá osobitné ustanovenia, ktoré by upravovali zmluvný vzťah a práva a povinnosti účastníkov pre prípad odstúpenia od zmluvy v tom smere, žeby takéto ustanovenie stanovovalo, ktoré práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy, ktorá sa zrušila odstúpením, ostávajú zachované.

Vzhľadom na preukázané skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že žaloba nie je dôvodná, pretože nárok ktorý uplatnila banka je premlčaný.

Predovšetkým je nutné konštatovať, že vzhľadom na uzavretie zmluvy o kreditnej platobnej karte a na základe nej poskytovaný revolvingový úver sa právne vzťahy z poskytnutia takéhoto spotrebiteľského úveru spravujú už zákonom č. 129/2010 Z.z.o spotrebiteľských úveroch, ktorý je účinný od 11.6.2010. Základný právny rámec pre spotrebiteľské zmluvy však všeobecne poskytuje Občiansky zákonník, teda Zákon č. 40/1964 Zb. a to v ustanoveniach § 52 až 54.

Už v čase uzavretia zmluvy bolo účinné ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenie o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania, alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné.

Ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka takto odkazovalo na použitie ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ale aj na iné ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré je nutné použiť v prípade, ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie.

Pre spotrebiteľa priaznivejšie je potom ustanovenie § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené, alebo účastníkmi dohodnuté inak. Odstúpením od zmluvy o používaní kreditnej karty mBank dochádza k situácii, ktorú predpokladá ustanovenie § 451 Občianskeho zákonníka upravujúce bezdôvodné obohatenie.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením, okrem iného aj z právneho dôvodu, ktorý odpadol.

Právnym dôvodom ktorým odpadol je zrušená zmluva.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná, alebo bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. V prípade odstúpenia od zmluvy došlo teda k účinku predpokladanému ustanovením § 451 a 457 Občianskeho zákonníka. Žalovaná strana vzniesla námietku premlčania a poukázala na premlčaciu dobu upravenú v ustanovení § 107 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka upravuje plynutie a dĺžku premlčacej doby pri vzniku bezdôvodného obohatenia.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

V tomto prípade mala banka vedomosť o tom, že zrušila zmluvu so žalovaným odstúpením od zmluvy dňa 24.8.2011. Podľa presvedčenia súdu v tento deň jej začala plynúť subjektívna dvojročná premlčacia lehota, v ktorej sa mohla domáhať vydania bezdôvodného obohatenia. Táto dvojročná lehota jej uplynula 24.8.2013. Ak potom banka uplatnila nárok na zaplatenie príslušnej sumy aj s príslušenstvom 28.7.2014, urobila tak po uplynutí subjektívnej dvojročnej premlčacej doby.

Keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania žalobou uplatneného nároku, súd s prihliadnutím na ustanovenie § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nemohol žalobcovi žalobou uplatnené právo priznať.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka totiž právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 120), na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Súd aplikoval na posúdenie nároku žalobcu proti žalovanému ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú podľa presvedčenia súdu pre žalovaného ako spotrebiteľa jednoznačne prijateľnejšie, priaznivejšie ako použitie Obchodného zákonníka, aj keď je nepochybniteľným faktom, že základný právny rámec pre akúkoľvek úverovú zmluvu ustanovuje Obchodný zákonník práve v ustanovení § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Je však nutné konštatovať, že žalujúca banka odstúpila od úverovej zmluvy v čase, keď bola zrejmá už aj z justičnej praxe aplikácia ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka a prednostné používanie Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských vzťahoch pred Obchodným zákonníkom. Podľa presvedčenia súdu banka na ukončenie zmluvného vzťahu v čase keď žalovaný porušoval zmluvu a nesplácal úver, mala možnosť využitia iných inštitútov, ktoré nevyužila a preto podľa presvedčenia súdu nesie zodpovednosť za následky, ktoré nastali využitím toho inštitútu, ktorý si pre zrušenie zmluvy zvolila.

Súd preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaný bol v konaní plne úspešný a preto má právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Trovy žalovaného vznikli len trovami právneho zastúpenia, ktoré boli vyčíslené a priznané podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. K trovám právneho zastúpenia patrí: odmena právneho zástupcu žalovaného za tri úkony právnych služieb po 91,29 Eur a režijný paušál za tri úkony právnych služieb po 8,39 Eur. K úkonom právnych služieb patria: príprava a prevzatie zastúpenia, spísanie vyjadrenia pre súd a účasť na pojednávaní 11.2.2015. Právny zástupca žalovaného

má právo aj na náhradu cestovných výdavkov a náhradu za stratu času pri ceste právneho zástupcu žalovaného - advokáta zo sídla advokáta na pojednávanie do Martina a späť, čo je celkovo 268 km a vyžaduje celkovo 3,42 hod. K ceste dopravným prostriedkom - osobným motorovým vozidlom P. D. XXX W. pri priemernej spotrebe paliva na 1 km - 0,071 litra a náhrade za 1 km 0,083 Eur v cene paliva 1,218 Eur za 1 liter, predstavuje potom náhrada za počet ujazdených kilometrov 49,04 Eur. Náhrada za spotrebu PHM 23,18 Eur a náhrada za stratený čas sumu 118,84 Eur pri náhrade 13,98 Eur za jednu začatú polhodinu. Spolu trovy právneho zastúpenia potom predstavujú sumu 483,10 Eur.

V zmysle ustanovenia § 149 ods. 1 O.s.p. je žalobca povinný ich žalovanému nahradiť na účet jeho právneho zástupcu advokáta číslo: XXXXXXXXXXXX/0900.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.